

Іноземних туристів до Євро–2012 селитимуть у гуртожитки, ремонт у яких робитимуть коштом українських студентів?

Поки столична влада намагається знайти достатню кількість місць для розселення іноземних гостей, які відвідають нашу державу під час чемпіонату Європи з футболу, на столичні виші покладено обов'язок привести придатні для заселення житлові площі до прийняттого рівня. Утім більшості ВНЗ доведеться «ламати голову», де взяти необхідні гроші, не чекаючи на державну допомогу. Відтак, побоюються спудеї, фінансовий тягар ляже на плечі тих, чий роки навчання і проживання в гуртожитку збіглися з проведенням у державі свята футболу.

Гроші або на виселення!

Справжній студентський бунт назриває в Інституті журналістики (ІЖ) Київського національного університету імені Тараса Шевченка.

Місяць тому мешканців гуртожитку №18 поставили перед фактом: блоки 9–поверхівки перебувають у жахливому стані, тому потребують ремонту попри те, що капітальне оновлення тягнеться тут уже сім років. Відтак студентам навіть роздали розрахункову вартість робіт на кожному з блоків. І це при тому, що в цьому році одна з будівельних компаній виграла тендер на мільйон гривень на проведення ремонту по вулиці Єреванській, 18д. Щоправда, коштів вистачило... лише на встановлення плитки у блоках.

«Нині, після обурення студентів, сума кошторису впала майже вдвічі. Хоча дехто вже здав гроші на ремонт», — розповів «УМ» голова студради гуртожитку № 18 Алі Саляр. «УМ» спробувала з'ясувати, на які потреби з приїжджих студентів намагаються «збити» від 200 до 600 гривень з людини. Адже, згідно з пунктом 3.1.3 договору, укладеного між мешканцями гуртожитку й університетом на проживання, «проводити необхідний капітальний ремонт гуртожитку та поточний ремонт місць загального користування, мереж інженерного обладнання і елементів зовнішнього благоустрою та ремонт інвентарю зобов'язаний університет».

Тож ми звернулися до заступника завідувача гуртожитку №18 КНУ ім. Т. Г. Шевченка Тетяни Сашук із проханням пояснити, на що саме збирають кошти. «Процес формування кошторису не завершений. Ніхто нічого не здає, оскільки немає остаточних розрахунків. На руки роздали попередній варіант — щоб студенти мали картинку перед очима і не

брали нічого «зі стелі», — запевнила пані Сашук. Утім самі учасники студентських зборів стверджують інше. «Якщо кошторис не затверджено, чому деякі студенти вже здали гроші? Окрім того, є диктофонний запис однієї з таких зустрічей, під час якої Тетяна Сашук на запитання, що буде з тими, хто відмовиться здавати кошти, відповіла однозначно — виселення, — каже «УМ» одна зі студенток, демонструючи диктофонний запис зібрання. — На попередніх зборах студради пані Сашук заявила, що гроші зобов'язані здати всі, якщо не хочуть платити за квартиру. Зрештою, адміністрація навіть дзвонила батькам, а Тетяна Сашук разом із завідувачем гуртожитку Марією Апанович особисто обходили поверхи, закликаючи не зволікати зі здачею вказаних сум».

Заплатиш і за себе, і «за того хлопця»

«Гроші здадуть усі! На одному з поверхів вибиті двері, на іншому — розбили дзеркало. Не може бути так, що все поламане, а хто ламав — ніхто з блоку не бачив, тому обов'язково платитимуть усі», — каже «УМ» завідувач гуртожитку №18 Інституту журналістики Марія Апанович у відповідь на зауваження, що, згідно зі згаданим договором, ремонт на блоках — обов'язок університету. «Вікна, двері поламані, пропалені цигарками — згідно з пунктом 3.2.1 і 3.2.4 договору, про який ви говорите, якщо студент недбайливо ставиться до майна й інвентарю, саме він повинен покрити матеріальний збиток», — додає «УМ» заступник директора Інституту журналістики з виховної роботи Олеся Проценко.

Щоправда, співробітник ІЖ чомусь не озвучила закінчення згаданого нею ж пункту двосторонньої угоди: «У випадку зіпсування або пошкодження меблів, сантехнічного та електрообладнання, залиття кімнати або місць загального користування з вини студента (аспіранта) він зобов'язаний відшкодувати матеріальний збиток, згідно з рішенням призначеної технічної комісії, за участю профспілкового комітету та студентської ради». Тобто платити повинні конкретні люди, провину яких має встановити комісія.

«Чому комісія, яка має визначити, хто саме пошкодив майно загального користування, не була створена, а зі студентів уже збирають кошти? Чому ми повинні платити за те, чого не робили, — скаржитися «УМ» мешканець блоку, з якого збирають внески в розмірі цілої стипендії. — До того ж гроші збирають не в касу університету, не через банківський переказ на спеціально відкритий рахунок, а особисто в кімнаті керівництва гуртожитку. А таку «форму» здачі грошових сум мотивують економією часу». «Якщо такий збір коштів був би законним, ми б здали гроші. Але в договорі на проживання не зазначено, що ми маємо відшкодувати збитки, завдані не нами», — додає студент 2-го курсу Інституту журналістики Дмитро Білаш.

Зрештою, кажуть майбутні журналісти, нехай адміністрація надасть студентам чеки, на що саме витратили здані ними гривні. «Це занадто велика сума. Але оскільки все необхідне для ремонту адміністрація гуртожитку вже закупила, то повинні надати квитанції — щоб ми знали, за що саме платимо. Натомість нас шантажують і залякують виселенням», — зазначає студентка 3-го курсу Інституту журналістики Наталія Максук.

Директор Інституту журналістики Володимир Різун запевнив «УМ», що адміністрація

вишу «збором коштів займатися не буде». Утім щодо поламаного студентами інвентарю, тут Володимир Володимирович категоричний: «Є постанова Кабінету Міністрів, згідно з якою утримання гуртожитків перекладено на тих, хто в них проживає. ВНЗ не має грошей на ремонт, тому, якщо ти зламав вікно чи двері, то повинен їх відремонтувати». На запитання, чому кошторис передбачає здачу грошей студентами—першокурсниками, які не причетні до нанесених попередниками дефектів, директор Інституту журналістики радить: «Якщо при поселенні інвентар був пошкоджений, це слід зазначати у договорі на поселення».

Запевненням представників вишу про недобросовісність окремих студентів можна було б повірити, якби не одне «але». У кошторисі, який має «УМ», розписані не лише суми, які вимагають від студентів, а й товар, на який їх витратять. Отже, у всіх дванадцяти блоках, очевидно, фарбуватимуть стелю і стіни загальною площею 185 і 30 квадратних метрів, відповідно, що оцінили у 33 тисячі гривень. Додайте сюди 24 банки фарби, вартістю 440 гривень кожна, і набігає майже 45 тисяч гривень «покриття матеріальних збитків». Загалом «відшкодувати», попри постанову Кабміну, яка не скасовує зафіксований у чинному договорі «ремонт на блоках як обов'язок університету», студентам доведеться майже 60 тисяч гривень. Утім керівництво вперто заперечує ремонт. «Наразі тривають лише завершувальні роботи першого поверху й підвального приміщення, — стверджує Володимир Різун. — На решті поверхів ремонт уже відбувся».

З бюджету «їдять» тільки лобі

Поки майбутні журналісти чекають на приїзд Володимира Різуну, якому обіцяють вручити близько ста заяв з відмовою здавати гроші, ті, хто вже «склалися» у скарбничку «обраної кімнати», тепер бідкаються про інше. Ще навесні цього року по гуртожитку пішли чутки, що студентів можуть відселити на певний період у зв'язку з проведенням в Україні Євро–2012. Така перспектива лякає не тільки з огляду на те, що ремонт за свої гроші робитимуть для громадян інших країн, а й через сумнівні перспективи пофарбованих стін після від'їзду гостей. Як розповів «УМ» директор туркомпанії «Гамалія», яка виграла тендер на поселення іноземних туристів у столиці, Ігор Голубаха, наразі київські гуртожитки приводять до ладу, після чого буде визначено, куди саме селитимуть туристів: «Переговори з керівниками ВНЗ тривають постійно. Є домовленість: якщо гуртожитки відремонтують, будемо співпрацювати».

Підтвердив «УМ», що «гуртожитки КНУ Т. Г. Шевченка можуть бути задіяні у програмі прийому вболівальників», і голова студмістечка Володимир Прохоренко. А комендант гуртожитку №18 Марія Апанович у розмові з «УМ» сказала дослівно наступне: «У вересні наш гуртожиток дійсно розглядався як один з об'єктів прийому гостей Євро–2012. Утім яка ситуація наразі, мені невідомо». Якщо гуртожиток таки потрапить у список «задіяних», студентів, яких нині змушують здавати кошти на ремонт, не виключено, завтра відселять, а їхні видатки навряд чи хтось компенсує.

Днями заступник Голови Верховної Ради Микола Томенко спрямував міністру освіти та науки Дмитру Табачнику запит, у якому, зокрема, «просить роз'яснити ситуацію з можливим виселенням студентів ВНЗ із гуртожитків під час проведення Євро–2012. За

його інформацією, для поселення туристів у гуртожитках столиці хочуть звільнити 15 тисяч місць. На запитання «УМ», чому ремонт не фінансується з держбюджету, віце-спікер зазначив: «На жаль, з державної скарбниці виділяють кошти на ремонт до Євро-2012 лише тим вишам, які мають потужне фінансове лобі. Наприклад, ВНЗ, пов'язаним із Максимом Луцьким чи Сергієм Ківаловим. Тому я хочу почути від міністра, чи дійсно, як запевняло Міносвіти, місць вистачить без відселення студентів і чиїм коштом роблять ремонт? На мою думку, студенти могли б піти на компроміс із керівництвом у питанні заселення іноземних гостей, але в такому випадку платити за ремонт повинна саме держава. Інакше вона не має жодного морального права заселяти туристів».

Як повідомляв «Вісник державних закупівель», одним із «пролобійованих» ВНЗ став Національний університет податкової служби, ректором якого є «регіонал» Петро Мельник. Виш отримав на ремонт гуртожитків 60 мільйонів гривень. Не таким спритним ВНЗ, навіть якщо вони входять у трійку кращих країни, схоже, доведеться вимагати «покриття матеріальних збитків» із тих, для кого гуртожиток і стипендія інколи є чи не єдиними засобами виживання у столиці.

Оксана Цвітик, Максим Веремійчик, [Україна молода](#)